

Corinne Bonsma (1959, Stockton on Tees, England)

Er gaat iets raadselachtigs van het werk van Corinne Bonsma uit. Op het oog schildert ze aandoenlijk bekende voorstellingen: een horloge, een blaas, poppen, zeep of een bloem. Maar tegelijkertijd wringen deze broze, kwetsbare onderwerpen: soms lijken ze kwaadaardig, dan weer stijf en lelijk. Haar werk is hierdoor altijd meer dan een eenduidige, simpel herkenbare voorstelling.

Met een gevarieerde toets die beweging, lichtheid en snelheid suggereert, creëert zij een zeer geloofwaardige wereld. Deze wereld roept een sterke sfeer op. Het is alsof alles hier langzamer gaat, alsof er geen haast bestaat. Er wordt in deze wereld geleefd en - niet zonder humor - het alledaagse leven bezongen: de kindertijd, relaties, vriendschappen, stemmingen, seizoenen. Toch klinkt er altijd een licht, dreigende ondertoon door die duidelijk maakt dat geluk niet geheel onvoorwaardelijk en bestendig is. Hieruit blijkt dat Corinne de dingen die zij schildert, finzinnig en kritisch bekijkt.

Corinne's werk is met veel aandacht gemaakt: helder en fris als sommige ochtenden. Haar kleurgebruik is bijzonder geraffineerd. Vaak in lagen over elkaar aangebracht, creëert zij ruimte en diepte op haar doeken.

Ze lijkt alleen onderwerpen te gebruiken die voor haar een persoonlijke urgentie hebben. Soms zien we - plotseling en onverwachts - details van motieven op stof of een sandaaltje. Of ze wijdt een schilderij aan een versierde kerstboom. Maar ze kiest er ook vaak voor om juist met grotere vlakken te werken. Er komen zodoende steeds nieuwe thema's en benaderingen van de schilderkunst in haar oeuvre voorbij. Deze benijdenswaardige vrijheid van afwisseling in onderwerpskeuze en manier van schilderen staat zij zichzelf volledig toe. Haar werk ademt hierdoor voortdurend eigenzinnigheid en werkplezier uit. Tekst : Ina van Zijl